

דמתניתין, דקתני תצא, אבל לקולא אימא לא, קמ"ל:

מתניתין:

שתי נשים של אדם אחד שבאו ממדינת הים

א. אחת אומרת מת בעלי, ואחת אומרת לא מת.

זו שאומרת מת, תנשא ותטול כתובתה.

וזו שאומרת לא מת, לא תנשא, ולא תטול כתובתה. היות שאסרה את עצמה, כי היא נאמנת על עצמה לעשותה כ"חתיכה דאסורא", אבל על השניה אינה נאמנת להכחישה לאוסרה, כיון שהיא צרתה.

ב. אחת אומרת מת בעלי מעצמו, ואחת אומרת נהרג על ידי אחרים,

רבי מאיר אומר: הואיל ומכחישות זו את זו, הרי אלו לא ינשאו.

ופליג רבי מאיר גם על הרישא.

רבי יהודה ורבי שמעון אומרים: הואיל וזו וזו מודות שאין קיים, ינשאו.

אבל אם אחת מודה והאחת אינה מודה, לא ינשאו שתיהן, אלא רק האחת המעידה שהוא מת.

ג. עד אחד אומר מת, ועד אחד אומר לא מת, ובאו בבת אחת.

ואין דבריו של אחרון במקום שנים, מאה נשים נמי בטלים לגביה דראשון, ובכי האי גוונא לא אשמועינן מתניתין דתצא.

אלא מתניתין דקתני אף על פי שנשאת תצא, כגון דאתאי אשה מעיקרא ונשאת על פיה, ואשמועינן מתניתין דתצא על פי שתי נשים הבאות אחרי כן, ולא מחשיבים האשה שבאה מעיקרא במקום עד כשר. ואע"ג דאחשבינה כתרי למישרייה על פומה.

ולפי האיבעית אימא תרצה לכאר את דברי רבי נחמיה הכי: רבי נחמיה אומר, כל מקום שהאמינה תורה עד אחד, הלך אחר רוב דעות. ועשו שתי נשים באשה אחת, כשני אנשים כאיש אחד. אבל שתי נשים כאיש אחד, כפלגא ופלגא דמי. כגון, עד אחד אומר מת, והתירה לינשא, ובא אחר ואמר לא מת, דאמר במתניתין, לא תצא מהתירה הראשון:

שנינו במשנה: שנים אומרים מת ועד אחד אומר לא מת, אף על פי שלא נשאת קודם שבא העד אחד, תנשא:

ומקשינן: מאי קמשמע לן.

ומתריצין: מתניתין מיירי בפסולי עדות לשאר עדויות שבתורה, ואשמעינן, דכל מקום שהאמינה תורה לנשים ולפסולין הולכים אחר רוב דעות. וכדר' נחמיה דאזיל בתר רוב דעות.

ומקשינן: היינו חך דלעיל

ומתריצין: מהו דתימא כי אזלינן בתר רוב דעות היינו רק לחומרא כגון מציעתא